ลักษณะเช่นเดียวกัน อาจารย์ปรีดา วีรสวัสดิ์ (อดีตอาจารย์โรงเรียนวัดไตรมิตรวิทยาราม) ได้เชิญเจ้าหน้าที่กรมศิลปากรเดินทางมาตรวจสอบพระพุทธรูปองค์นี้ เมื่อตรวจสอบแล้วพบว่า พระพุทธรูปองค์นี้เป็นโลหะทองคำ มีทองคำถึง 70% ชาวบ้านจึงเรียกพระพุทธรูปองค์นี้ว่า หลวงพ่อทองคำ

หลวงพ่อทองคำ เป็นพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์และเป็นที่สักการะกราบไหว้ของชาวพุทธที่เลื่อมใสในองค์ท่าน ถือว่าเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์คู่บ้านพะเยาว์และชาวอำเภอเสาไห้

ปัจจุบันหลวงพ่อทองคำประดิษฐานอยู่ที่วัดพะเยาว์ ตำบลศาลารีไทย อำเภอเสาไห้ จังหวัดสระบุรี

หลวงพ่อทองคำ วัดพะเยาว์ ต.ศาลารีไทย อ.เสาไห้ จ.สระบุรี

ห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงพิมพ์ไทยศิริ

(ข้างธนาคารยูโอบี) ต.ปากเพรียว อ.เมือง จ.สระบุรี 18000
โทร. 0-3631-2601-2 แฟกซ์. 0-3622-0127

พิมพ์ถวาย

ประวัติ

พระพุทธรูปทองคำ วัดพะเยาว์

วัดพะเยาว์ ตั้งอยู่บนฝั่งแม่น้ำป่าสัก ด้านทิศเหนือติดหมู่บ้านที่ 1 ตำบลศาลารีไทย อำเภอเสาไห้ จังหวัดสระบุรี ด้านหลังวัดมีถนนสายปากบาง - สระบุรีผ่าน ประชากรในหมู่บ้านพะเยาว์เชื่อกันว่าบรรพบุรุษของตนได้อพยพมาจากเมืองเหนือ คราวเดียวกับชาวเชียงแสนที่อพยพมา เมื่อปี พ.ศ.2347 สมัยรัชกาลที่ 1 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ ที่น่าเชื่อว่าเป็นชาวเมืองเหนือพราะขนบธรรมเนียมประเพณีและภาษาพูดสำเนียงเมืองเหนือ (ภาษายวน) ยังพอมีเหลือให้พิสูจน์ได้จนถึงทุกวันนี้

เดิมพระพุทธรูปทองคำองค์นี้ประดิษฐานอยู่กลางบริเวณวัดร้างแห่งหนึ่งในอำเภออุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา องค์พระลงรักพอกปูนปิดบังองค์ไว้

ทั้งองค์ คงจะเป็นพระที่สร้างขึ้นในสมัยกรุงศรีอยุธยาตอนปลาย เมื่อเสียกรุงครั้งที่ 2 ปี พ.ศ.2310 พระพุทธรูปองค์นี้ คงจะอยู่ในวัดใดวัดหนึ่งในชานเมืองหลวง ชาวบ้านเกรงว่าพม่าข้าศึก เมื่อตีกรุงศรีอยุธยาแตกแล้วจะทำลายพระพุทธรูปองค์นี้ จึงนำเอาองค์พระหนีออกมาแล้วใช้ปูนพอกปิดบังความจริงไว้ไม่ให้ผู้ใดรู้ว่าองค์พระจริงเป็นโลหะทอง และทิ้งไว้แถวอำเภออุทัย พระพุทธรูปองค์นี้ถูกทิ้งไว้ในวัดร้าง อำเภออุทัย มาตั้งแต่สมัยเสียกรุงศรีอยุธยา ครั้งที่ 2 จนกระทั่งปี พ.ศ.2420 ชาวบ้านศาลารีไทย หมู่ที่ 3 ตำบลศาลารีไทย อำเภอเสาไห้ จังหวัดสระบุรี ได้สร้างสำนักสงฆ์ขึ้นในหมู่บ้านชื่อวัดอุทิศสโมสรแต่ยังขาดพระพุทธรูปองค์ใหญ่ทราบข่าวว่าบริเวณวัดร้างอำเภออุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีพระพุทธรูปปูนปล่อยทิ้งไว้ตากแดดกรำฝน ไม่มีคนสนใจมาหลายปีแล้ว จึงไปอัญเชิญพระพุทธรูปองค์นี้มาประดิษฐานไว้ที่วัดอุทิศสโมสร

ประมาณปี พ.ศ.2478 หมู่บ้านที่ทำบุญวัดอุทิศสโมสรประสบปัญหาขาดแคลนน้ำ ฝนแล้ง ชาวบ้านกลุ่มนี้อพยพไปอยู่ที่อื่นปล่อยวัดทิ้งไว้และร้างลงในปีต่อมา ส่วนพระพุทธรูปองค์นี้ก็ไม่มีใครสนใจเอาใจใส่ดูแล ปล่อยทอดทิ้งให้ตากแดดกรำฝนมาเป็นเวลาหลายปี

ต่อมาในปี พ.ศ.2484 วัดพะเยาว์ต้องการพระประธานในอุโบสถองค์ใหม่และใหญ่กว่าเดิม เนื่องจากพระประธานองค์เดิมเล็ก ชาวบ้านพะเยาว์จึงได้อัญเชิญพระพุทธรูปปูนที่วัดร้างอุทิศสโมสรมาเป็นพระประธานในอุโบสถหลังเก่าซึ่งบูรณะปฏิสังขรณ์ใหม่

ในปี พ.ศ.2493 พระเทพวิมลโมลี (มณี อดีตเจ้าคณะจังหวัดสระบุรี) ชาวบ้านพะเยาว์ได้นิมนต์มาเป็นอุปัชฌาย์บวชชาวบ้านท่านเห็นพระประธานในอุโบสถมีลักษณะดี แต่ตามองค์พระมีรอยปูนกระเทาะ ดำ ๆ ด่าง ๆ ไม่สมควรปล่อยทิ้งไว้ในลักษณะนี้ต่อไป

ชาวบ้านพะเยาว์ได้ช่วยกันกะเทาะปูนที่พอกองค์พระออกทั้งหมด จึงพบว่า องค์พระเป็นโลหะทองทั้งองค์ ระยะเวลานั้วัดไตรมิตรฯ ก็มีพระพุทธรูปทองคำ

ชาวบ้านพะเยาว์ได้ช่วยกันกะเทาะปูนที่พอกองค์พระออก
ทั้งหมดจึงพบว่าองค์พระเป็นโลหะทองทั้งองค์ ระยะเวลานั้นวัดไตรมิตร ฯ ก็มีพระพุทธรูปทองคำลักษณะเช่นเดียวกัน อาจารย์ปรีดา วีรสวัสดิ์ (อดีตอาจารย์โรงเรียนวัดไตรมิตรวิทยาราม) ได้เชิญเจ้าหน้าที่กรมศิลปากรเดินทางมาตรวจสอบพระพุทธรูปองค์นี้ เมื่อตรวจสอบแล้วพบว่าพระพุทธรูปองค์นี้เป็นโลหะทองมีทองคำถึง 70% ชาวบ้านจึงเรียกพระพุทธรูปองค์นี้ว่า หลวงพ่อทองคำ

หลวงพ่อทองคำ เป็นพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์และเป็นที่สักการะกราบไหว้ของชาวพุทธที่เลื่อมใสในองค์ท่าน ถือว่าเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์คู่บ้านพะเยาว์และชาวอำเภอเสาไห้

ปัจจุบันหลวงพ่อทองคำประดิษฐานอยู่ที่วัดพะเยาว์ ตำบลศาลารีไทย อำเภอเสาไห้ จังหวัดสระบุรี

หลวงพ่อทองคำ วัดพะเยาว์ ต.ศาธารีไทย อ.เสาไห้ จ.สระบุรี

พระพุทธรูปทองคำวัดพะเยาว์

วัดพะเยาว์ ตั้งอยู่บนฝั่งแม่น้ำป่าสัก ด้านทิศเหนือ หมู่บ้านที่ 1 ตำบลศาลารีไทย อำเภอเสาไห้ จังหวัดสระ ด้านหลังวัดมีถนนสายปากบาง สระบุรีผ่าน ประชากรในหมู่ พะเยาว์เชื่อกันว่าบรรพบุรุษของตน ได้อพยพมาจากเมืองเ คราวเดียวกับชาวเชียงแสนที่อพยพมาเมื่อ พ.ศ. 2347 ส รัชกาลที่ 1 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ที่น่าเชื่อว่าเป็นชาวเมืองเ เพราะขนบธรรมเนียมประเพณีและภาษาพูดสำเนียงเมืองเห (ภาษายวน) ยังพอมีเหลือให้พิสูจน์ได้จนถึงทุกวันนี้

เดิมพระพุทธรูปทองคำองค์นี้ประดิษฐานอยู่ กลางบริเว วัดร้างแห่งหนึ่งในอำเภออุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา อ พระลงรักพอกปูนปิดบังองค์ไว้ทั้งองค์ คงจะเป็นพระที่สร้าง ในสมัยกรุงศรีอยุธยาตอนปลาย เมื่อเสียกรุงครั้งที่ 2 ปี พ 2310

พระพุทธรูปองค์นี้ คงจะอยู่ในวัดใดวัดหนึ่งในชานเมืองหลวง ชาวบ้านเกรงว่าพม่าข้าศึก เมื่อตีกรุงศรีอยุธยาแตกแล้วจะทำลายพระพุทธรูปองค์นี้ จึงนำเอาองค์พระหนีออกมาแล้วใช้ปูนพอกปิดบังความจริงไว้ ไม่ให้ผู้ใดรู้ว่าองค์พระจริงเป็นโลหะทอง และทิ้งไว้แถวอำเภออุทัย พระพุทธรูปองค์นี้ถูกทิ้งไว้ในวัดร้าง อำเภออุทัย มาตั้งแต่สมัยเสียกรุงศรีอยุธยา ครั้งที่ 2 จนกระทั่งปี พ.ศ. 2420 ชาวบ้านศาลารีไทย หมู่ที่ 3 ตำบลศาลารีไทย อำเภอเสาไห้ จังหวัดสระบุรี ได้สร้างสำนักสงฆ์ขึ้นในหมู่บ้านชื่อ วัดอุทิศสโมสร แต่ยังขาดพระพุทธรูปองค์ใหญ่ ทราบข่าวว่าบริเวณวัดร้างอำเภออุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยามีพระพุทธรูปปูนปล่อยทิ้งไว้ตากแดดกรำฝน ไม่มีคนสนใจมาหลายปีแล้ว จึงไปอัญเชิญพระพุทธรูปองค์นี้มาประดิษฐานไว้ที่วัดอุทิศสโมสร

ประมาณปี พ.ศ. 2478 หมู่บ้านที่ทำบุญวัดอุทิศสโมสร ประสบปัญหาขาดแคลนน้ำ ฝนแล้ง ชาวบ้านกลุ่มนี้อพยพไปอยู่ที่อื่น ปล่อยวัดทิ้งไว้และร้างลงในปีต่อมา ส่วนพระพุทธรูปองค์นี้ก็ไม่มีใครสนใจเอาใจใส่ดูแล ปล่อยทอดทิ้งให้ตากแดดกรำฝนมาเป็นเวลาหลายปี

ต่อมาในปี พ.ศ. 2484 วัดพะเยาว์ต้องการพระประธานในอุโบสถองค์ใหม่และใหญ่กว่าเดิม เนื่องจากพระประธานองค์เดิมเล็ก ชาวบ้านพะเยาว์ จึงได้อัญเชิญพระพุทธรูปปูนที่วัดร้างอุทิศสโมสรมาเป็นพระประธานในอุโบสถหลังเก่าซึ่งบูรณปฏิสังขรณ์ใหม่

ในปี พ.ศ. 2493 พระเทพวิมลโมลี (มณี อดีตเจ้าคณะจังหวัดสระบุรี) ชาวบ้านพะเยาว์ได้นิมนต์มาเป็นอุปัชฌาย์บวชชาวบ้านท่านเห็นพระประธานในอุโบสถมีลักษณะดี แต่ตามองค์พระมีรอยปูนกระเทาะ ดำๆ ด่างๆ ไม่สมควรปล่อยทิ้งไว้ ในลักษณะนี้ต่อไป